

ע"פ 50345/02/19 - שיבוב ג'בארין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 50345-02-19 ג'בארין נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופט דאוד מאזן
המערער שיבוב ג'בארין
נגד מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער: אין התייצבות

והמערער: אין התייצבות

ב"כ המשיבה: עו"ד אדם סרי

ב"כ המשיבה:

בדיון הקודם בית המשפט ציין בהחלטתו שפסק הדין יינתן וישלח לצדדים, הצדדים לא התנגדו לכך.

הערת בית המשפט:

ב"כ המערער צפה בהחלטה מיום 5.3.19.

השעה כעת 13:28 והדיון קבוע לשעה 13:00

פסק הדין הוקרא במעמד ב"כ המשיבה.

פסק דין

1. בפני ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: "**בית משפט קמא**") שניתן ביום 15/01/19, בתיק פל"א 200-10-18.

עמוד 1

רקע והליכים:

2. לפני בית משפט קמא הונח כתב אישום בו יוחסו למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (רישיון שפקע ביום 27/07/04), בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה; ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) ו-(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

3. על פי עובדות כתב האישום נטען שביום 27/09/18, סמוך לשעה 16:40 נהג המערער ברכב פרטי מסוג "מאזדה" מספר רישוי 64-992-68, בכביש 65 לכיוון כללי צומת מגידו לכיוון אום אל פחם סמוך לק"מ 34, כשהוא בפסילה שניתנה לו בהיעדרו, ודבר הפסילה הודע לו כדין וטרם הפקיד את רישיונו ב-4 תיקים שונים כמפורט בכתב האישום. עוד נטען בכתב האישום כי המערער נהג ברכב ללא רישיון נהיגה תקף אשר פקע ביום 27/07/04 וללא פוליסת ביטוח בתוקף המכסה את נהיגתו.

4. המערער הודה במיוחס לו בבית משפט קמא ביום 25/10/18, ובית משפט קמא הרשיע את המערער בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום על יסוד הודאתו.

5. בא כוח המערער ביקש, טרם גזירת דינו של הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. בית משפט קמא נעתר לבקשת בא כוח המערער שבטרם ייגזר דינו של המערער, והורה על קבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות תוך הבהרה שאין בהזמנת חוות הדעת כדי ללמד על העונש שייגזר על המערער בסוף ההליך.

6. ביום 30/12/18, טענו הצדדים לעונש ואף הנאשם עמד בפני בית המשפט וביקש להדגיש כי הוא המפרנס היחידי למשפחה, בנו עובר טיפולים שעלותם 600 ₪ כל אחד ויוצא מידי חודשיים לטורקיה כדי שבנו יקבל טיפול בתא לחץ על חשבון.

גזר הדין של בית משפט קמא:

7. ביום 05/01/19 גזר בית משפט קמא את דינו של המערער. בית משפט קמא ציין בגזר דינו המפורט, שרואה את עובדות כתב האישום כאירוע אחד לעניין קביעת מתחם הענישה. באשר למתחם הענישה בית משפט קמא עמדעל חומרתה של עבירת הנהיגה בזמן פסילה, המבטאת זלזול בוטא ופגיעה קשה בסדרי שלטון ומשפט וטומנת בחובה סיכון לביטחונם של ציבור משתמשי הדרך - הנוסעים ברכב והולכי הרגל כאחד. עוד קבע בית משפט קמא כי עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף טומנת בחובה פגיעה בערכי בשלטון החוק ומשמעות נהיגה ללא ביטוח, העמסת פיצוי הנפגעים בתאונות על כלל הציבור.

8. בשים לב לחומרת העבירות והערכים החברתיים שנפגעו, ברמת הענישה המקובלת ולנסיבות ביצוע העבירות, קבע בית משפט קמא שמנעד העונש ההולם לעבירה של נהיגה בזמן פסילה עם העבירות הנלוות, הינו בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל; בנוסף, פסילה בפועל לתקופה של 12 חודשים ועד 5 שנות פסילה, וכן עונשים נלווים של מאסר על תנאי, פסילה מותנית וקנס כספי.

9. בבוא ביהמ"ש קמא לקבוע את העונש הראוי בגדרי המתחם לעונש שקבע, הוא הביא בחשבון לחומרה, את העבר התעבורתי של המערער, כפי שעולה מגיליון הרשעות תעבורה (מוצג ת-1), הכולל 31 הרשעות קודמות, כאשר 18 מתוכן בוצעו לאחר שרישיונו פקע וכולל 10 הרשעות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף והרשעה אחת מ-04/17 בנהיגה בפסילה.

בית משפט קמא הדגיש כי לא מדובר באירוע ראשון של נהיגה בפסילה, קדם לו אירוע מ-04/17 וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. עוד הוסיף בית משפט קמא, לצד החומרה את העובדה כי העבירות שהורשע בהן המערער בוצעו 9 חודשים לאחר שנפסל מלנהוג לתקופה של 12 חודשים בתיק בית משפט שלום תעבורה חדרה 9091-12-17, מיום 09/01/18, וכ-17 חודשים לאחר שנפסל מלנהוג לתקופה של 18 חודשים בתיק אחר של בית משפט השלום לתעבורה חדרה שמספרו 4322-09-16 מיום 06/04/17. בית משפט קמא הדגיש כי המערער לא חדל מלנהוג על אף שהוטלו עליו 4 פסילות בכתב האישום והועמדו נגדו פסילות על תנאי. מהתנהלות זו למד בימ"ש קמא, כי המערער אינו מפנים את חומרת מעשיו, אינו חפץ להשתקם ואף ממשיך להוות סכנה לציבור הנוהגים והולכי הרגל ואינו נרתע מאימת הדין.

10. מנגד בית משפט קמא שקל לקולא הודאת המערער בהזדמנות הראשונה, לקיחת אחריות, וכן את העובדה כי מדובר במאסרו הראשון של המערער. בנוסף הביא בית משפט קמא בגדרי השיקולים לקולא העובדה כי המערער הינו המפרנס היחידי של משפחה המורכבת מזוג ושלווה ילדים הסומכים על שולחנו, מטפל בילד עם בעיות רפואיות וזקוק לטיפול רפואיים. עוד הוסיף בית משפט קמא את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, ואם ישלח לריצוי מאסר בפועל הדבר ישפיע רבות על המערער ועל בני משפחתו, אך אלה אין בהם כדי להצדיק סטייה ממתחם הענישה.

11. סופו של יום, בית משפט קמא בגזר דין מפורט גזר על הנאשם את העונשים הבאים: **מאסר בפועל** לתקופה של 6 חודשים אשר ירצו בעבודות שירות; **מאסר על תנאי** לתקופה של 6 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה או נהיגה ללא רישיון נהיגה, או נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים; פסילה מלנהוג ו/או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 26 חודשים בפועל; פסילה מלנהוג ו/או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים על תנאי ותשלום קנס בסך 2,000 ₪.

נימוקי הערעור:

12. לטענת המערער ביהמ"ש קמא לא נתן משקל הולם לנסיבות האישיות של המערער ובני משפחתו ולא שקל שיקולי שיקום בעת גזירת עונשו של המערער. הוסיף וטען ב"כ המערער, כי בנו של המערער במצב בריאותי קשה מאוד, בגינו עבר מספר טיפולים בארץ ובחו"ל וקשור מאוד במערער ושליחתו לעבודות שירות עלולה להשפיע על הטיפול שמוענק לבנו או על מצבו הרפואי.

13. חלק מהטיעונים שהועלו בהודעת הערעור לא מדויקים וככל הנראה שורבבו בטעות לתוך הודעת הערעור. בסעיף 2 להודעת הערעור טען כי המערער לאחר הרשעתו על יסוד הודאתו, נשלח המערער לקבלת תסקיר שירות מבחן וחוות הדעת הממונה על עבודת השירות. הדבר אינו נכון שעה שב"כ המערער ביקש טרם טיעונים לעונש לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות בלבד ולבקשה זו נעתר בית משפט קמא (ראו עמוד 4 פרוטוקול 25/10/18). לא ברור כיצד המשיך וטען המערער בעניין טעותו של בית משפט קמא (סעיף 12 עד 14 להודעת הערער) שלא הזמין תסקיר שירות מבחן, שעה שהמערער לא עתר כלל ועיקר להזמנת תסקיר שירות המבחן !! , לא ביקש ולא עתר לזימון תסקיר, אלא ביקש חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בלבד. הנה מסתבר כי היה זה הסניגור עצמו שסבר כי אין טעם בהזמנת תסקיר שירות מבחן, משכך גם בעיני המערער עצמו, אין צורך בהזמנת שירות המבחן ודי רק בחוות הדעת של הממונה לעבודת שירות.

14. בפתח נימוקי הערעור בדיון שבפני מבקש המערער כי בית המשפט יקל בעונשו. המערער מציין את נסיבותיו האישיות, לפיהן בנו חולה מאוד וזקוק לטיפולים בתדירות גבוהה הן בארץ והן בחו"ל. המערער מציין עוד את הקושי הרב בשליחתו לעבודות שירות לתקופה משמעותית דבר שיפגע בפרנסתו ופרנסת ילדיו ולא שקל את הנסיבות האישיות של המערער ושל בני משפחתו ולא איזן כדורש בין הצורך בשיקום החייב והתחשבות בנסיבותיו האישיות. המערער עתר להתערבות בגזר הדין וקיצור משמעותי בתקופת המאסר שרוצה בעבודת שירות וקיצור משמעותי בתקופת פסילת הרישיון.

הכרעה;

15. ככלל אין ערכאת הערעור נוטה להתערב בענישה שנגזרה בידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בהם נתגלתה טעות מהותית או שעה שהעונש חורג בצורה קיצונית ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת. נפסק לדוגמא בע"פ 6539/17 אבו תנהא נ' מדינת ישראל (15.3.18) -

"כידוע אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בעונש שנקבע על ידי הערכאה הדיונית, אלא במצבים שבהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או מקום שבו העונש חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגת".

במקרה שבפנינו לא הושת על המערער עונש החורג באופן מהותי מרמת הענישה הנהוגה במקרים דומים, זאת בהינתן מהות והיקף העבירות בהן הורשע המערער וכן עברו התעבורתי. בית משפט קמא איזן כיאות בגזר הדין

בין השיקולים השונים ואף נתן דעתו, בין היתר, למצבו הבריאותי של בן המערער, לנסיבותיו האישיות ולהודאתו בעובדות כתבי האישום, כמו גם לכך שהמערער מרצה מאסר לראשונה בחייו. עונש המאסר בפועל, אשר הושת על המערער בגזר הדין - עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבדות שירות - אינו חמור כלל ועיקר.

16. בית המשפט העליון עמד לא פעם על החומרה הרבה הגלומה בעבירת הנהיגה בזמן פסילה, כך לדוגמא נקבע רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן** (8.5.07) -

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

כן נאמר ברע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (12.12.10) (להלן: "עניין אבו עמאר")-

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רשיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

אין חולק שמדיניות הענישה הנהוגה בכל הקשור למעשי המערער היא מחמירה. כך ברע"פ 1211/12 **ישראלי נ' מדינת ישראל** (15.2.12) אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל למשך שמונה חודשים על אדם שנהג בהיותו פסול מבלי שנגרמה תאונה בעטיה של נהיגתו. בית המשפט ציין - **"חשיבותה של ענישה מחמירה אינה מתמצית אך בהרתעת הרבים, אלא גם במניעת סיכון לבאי הדרך".**

נוכח דברים אלו, גזר דינו של בית משפט קמא לא חרג, במידה המצדיקה התערבות בית משפט זה, מרמת הענישה המקובלת.

17. מן הראוי לבכר במקרה שבפנינו את אינטרס הציבור על פני אינטרס המערער ונסיבותיו האישיות, זאת בהינתן חומרת העבירות בהן הורשע המערער בפני בית משפט קמא, כמו גם התנהלותו, כאמור לעיל, ועברו התעבורתי, מה גם שהמערער ביצע את העבירות לאחר שהורשע בשנת 2017 בנהיגה בזמן פסילה, דבר שלא הרתיע כלל את המערער. נסיבותיו האישיות של המערער, אמנם, אינן קלות - מצב בנו הרפואי, כפי שעולה מנימוקי הערעור ומהדין בפני היום. דא עקא, שאין בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, כמו גם בכך שהוא מרצה לראשונה בחייו עונש של מאסר, כדי להצדיק הקלה בדינו, זאת בהינתן הטעמים לחומרה הנ"ל.

18. מעיון בגזר הדין המפורט של בית משפט קמא עולה כי בית המשפט התחשב בכל נסיבות המקרה בין אלה לקולא ובין אלה לחומרה, לרבות הודאתו של המערער, מחלת בנו של המערער, העובדה כי המערער הינו המפרנס היחידי של המשפחה וכי מעולם לא ריצה עונש מאסר לפני כן.

מכל האמור לעיל, האיזון שערך בית המשפט קמא בין שיקולי הענישה השונים הינו ראוי, והעונש שהושת על המערער הולם -ומשקף איזון נכון בין חומרת העבירות, העבר התעבורתי של המערער, האינטרס הציבורי והערכים המוגנים, כן כלל הנתונים לרבות נסיבותיו האישיות.

19. מכל האמור, לא מצאתי פגם או טעויות שנפלו במלאכתו של ביהמ"ש קמא ואשר יצדיקו התערבותה של ערכאת הערעור. דין ערעורו של המערער על גזר דין להידחות והנני מורה כן.

20. המזכירות תמציא את פסק הדין לידי המערער ובא-כוחו שלא התייצבו לדיון.

ניתן היום, כ"ח באדר א', תשע"ט, 05 מרץ 2019, במעמד ב"כ המשיבה.